

ЙОРДАНИ ДАМЯНОВА

Светлана Тилкова-Алена: Борбеният човек преодолява изпитанията

Светлана Тилкова, с духовно име Алена, е родена през 26.01.1955 г. в град София. На кинишния лазар са излезли 77 нейни книги „Астронумерология“ е книгата, върху която е работила 18 години

Завършили сте „Международни икономически отношения“ и „Икономическа журналистика“ в УНСС. Кой е най-ценният урок, който университетът ви даде?

– След като завърших 91-ва Немска езикова гимназия, първата година не записах бихше образование за ужас на родителите ми, защото ме прехва в престижна специалност, но не където исках. Знаех само, че няма да е немска филология. Започнах работа в „Балкантурист“, пътувах много, обиколих няколко пъти европейските държави с групи, а през следващата година се появи неочаквано и „моята“ специалност – първата година, в която можеше да се кандидатства в „Международни икономически отношения“ (МИО), на общо основание. Уроците бяха много, защото всеки от моите преподаватели имаше своя житейска философия, от която държах да вземам най-добро за нас, неговите студенти. Научиха ме да съм вярна на себе си и да не изневерявам на принципите си, да разчитам на реалностите в живота, а не на невъзможни фантазии, да проверявам лично всяка информация, която използвам по време на следването, а и след това в практиката си. Най-важният урок беше да не изневерявам на моралния си кодекс и да не забравям, че съм българка, да споменавам родината си, където и да съм.

Има ли връзка между специалностите „Международни икономически отноше-

ния“ и „Икономическа журналистика“ и астрологията и нумерологията?

– Връзка няма, но за мен има допирна точка, която впоследствие промени живота ми. Имах колега, студент от Япония. Благодарение на него през 1977 г. посетих за два месеца Япония, където вместо да обикалям държавата, неговият дял прецени, че трябва да започне да ме въвежда в дебрите на астрологията. И така през целия ми престой. Впоследствие, тръгвайки по пътя на копирната, високо над Тибетското плато, съдбата ме срещна с моите учители. Така през следващите 15 години всяко лято между 30 и 45 дни моето обучение от Аденгитте преминаваше на над 4000 м в Тибет, далеч от хората. Междувременно през 1982 и 1983 г. учих редовно астрология и психоанализа в САЩ. Там се запознах с Линда Гудман и днес продължавам да развивам кармичната нумерология, в която тя ме въведе.

Написали сте над 40 книги. Коя от тях е най-специална за вас и защо?

– Отдавна бяха 40. Излезли са от печат 77 мои книги. В края на март на кинишния лазар ще е 78-ата. Написаните са повече, но още не им е дошло времето да бъдат издадени. Всяка от книгите ми е специална, за кой автор не е така? Бях много радостна, когато

през 2009 г. книгата ми „Настоящото е само ден“ се превърна в абсолютен бестселър за българските условия, разбира се. На ден се продаваха близо 1000 книги. Специална е и „Универсалната матрица на Пифагор“. Петнадесет години работа ми отне тази книга, защото се оказа, че в началото на третото хилядолетие матрицата на Пифагор не работи в изчислителната си част, имаше и сериозни пропуски в тълкувателната. Успях да променя изчислителния апарат. Сега матрицата е ефективно работеща за едномилонната година. В същото време създадох и новите тълкувания, съответстващи на новия изчислителен рег. Друга по-специална книга е „Астронумерология“, по която работих 18 години. Астронумерологията е зрания наука, малко популярна и сред астролозите, и сред номеролозите. Причината е, че астрологичната ѝ съставка тълкува не просто общия типаж на слънчевия знак, а само първичните характеристики, дарени от зодиакалното съзвездие. Трудността в случая е, че измежду стотиците милиони астролози единици могат да „говорят“ със зодиакалните съзвездия.

Споменавали сте, че голяма част от обществото винаги търси да има проблем в ежедневието. Как вие се справяте с това да не изпитвате нужда от изкуствено създаден негативизъм?

– Оптимист съм по природа. Освен това, когато има проблем, отнасящ се и до мен, винаги първо се питам аз къде срещам. Открива ли моя грешка или неправилно действие, поправам се, извинявам се и продължавам напред. Прекомерно натопяване с работа са дните и нощите ми, за да губя времеса да си измислям проблеми.

Изпитанията, малки и големи, са задължителна част от живота. Борбеният човек ги преодолява. Инертния, безволевият все се оправдава, че друг му е виновен за неговите и все чака някой друг да му оправя живота и да го дари с блага, но богатата даром не идват, трябва да бъдат заслужени.

В това издание на #Успелите ще ви запознаем с две свободолубиви личности. Истории от света на числата и магнетизма на планината

Предстои откриване на университетския център „Алumni УНСС“. Очаквайте в следващия брой разговор с неговия директор – доц. д-р Радко Радев

Жан Картелов е завършил УНСС. Той говори с усилване за университета и за годините, прекарани там. В момента е любител на екстремните спортове и се цели постоянно към нови предизвикателства

Жан Картелов: В планината се чувствам жив

Какво научихте от университета като най-ценен урок?

– В УНСС завърших „Мениджмънт на недвижимата собственост“. Научих основите на

пазарната икономика, законодателството и отчетността към бюджета. Срещнах и много нови хора, с някои от които и до днес сме приятели и поддържаме връзка. Разбрах, че това не е моето призвание. Вече работих и като счетоводител, но някак планините не излизаха от главата ми. Сроковете ме дадушаха. В периода на годишното приключване не ми оставаше време да спортувам, а зимата най-много желях да обикалям по българските върхове. Там се чувствах жив.

От счетоводител до инструктор по сноуборд. Защо решихте рязко да промените посоката на професионалния си път?

– Винаги съм бил активен човек и любител на екстремните спортове. През 2016 г. вече работих като счетоводител и през абсент заминах за връх Ембрус в Кавказ. Експедицията премина успешно и се качихме на върха. Може би тогава за пръв път реших, че мястото ми е в планината, а не в офис пред компютъра. Естествено продължих със счетоводството, но някак вече нищо не беше същото. Единственото, което исках, е да бъда в планините и да тръпам опит там. Ме мина много време и лесно взех решението да се преместя от София в Банско и да опитам да работя като инструктор по сноуборд. Нещата се получиха и бързо свикнах с този живот, а и бях в планината всеки ден. Имах достатъчно време да обикалям и да се катеря по

Пирин. Все пак това исках. До ден днешен живея тук, в Банско, и наистина съм щастлив.

Какво е за вас леденото катерене?

– Алпинизмът е много обширен спорт. Съвкупност е от пешеходен туризъм, скално катерене, ледено катерене и преминаване по алпийски релеф и маршрути. Както казах, любителят съм на екстремните „аутдор“ спортове и някак бързо се запалих. Закупих нужната екипировка и започнах стъпка по стъпка да тръпам опит. През 2018 г. реших да замина за Перу (Кордилера бланка) заедно с голяма група и водачи, за да опитаме да изкачим връх Алапмайю. Маршрутът по стената му е 500-600 м отвес, който е изцяло ледено катерене. Не смятах, че имам нужния опит, и се записах на тридневен курс по ледено катерене на Скакавица, за да се науча да боравя с инвентара и да се усвояват техниките. Беше трудно и материята беше доста, но ми хареса, може би защото обичам най-много зимната планина. Последвах и катерения с приятели по различни замръзнали водопади и се почувствах готов. Не съм добър леден катерач, но ми хареса определено и смятам да продължавам с това.

Какъв съвет бихте дали на нашите студенти?

– Следвайте мечтите си винаги каквото и да ви коства това. Правите това, което обичате, стига да имате възможността. Животът е вярде кратък и сам на мнение, че трябва да го живеем на макс! Ако нещо ви прави наистина щастлив, то се стремете към него. Дори да не се получават нещата от първия път, не се отказвайте. Борете се и рано или късно всичко ще се нареди. За мен, когато човек желях нещо твърде силно и се стреми към него, рано или късно то просто се случва.

